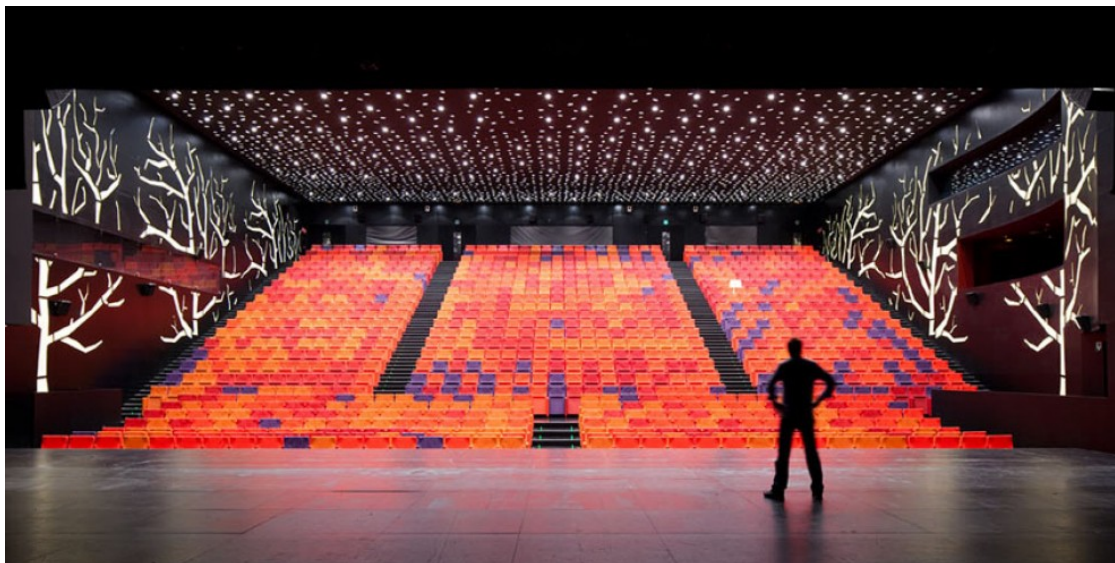

Sense rumb ni model a la Llotja

"El suposat canvi de gestió privada a pública (provisionalment diuen) que se'ns vol vendre no és un canvi de model ni de rumb, sinó una cortina de fum per guanyar temps"

Interior del teatre de La Llotja | La Llotja

El passat 6 de febrer, el Sr. Rafael Peris, regidor i President del Centre i Negocis i Convencions (l'empresa responsable de l'edifici de la Llotja, per a no iniciats) publicava un article titulat *Canvi de gestió a la Llotja. Preguntes i respostes des de la responsabilitat* on, entre altres perles, acusava al grup municipal de Crida per Lleida-CUP de ser incongruents en haver votat en contra d'una suposada municipalització del servei fins llavors externalitzat. Peris ho deia, i es quedava tan ample, malgrat ser conscient de que faltava a la veritat.

En tot cas, anem a pams i situem-nos. Aquest nou despropòsit en la gestió municipal que ha esclatat recentment no tracta pas del cas del solar annex a la Llotja que havia de finançar-la, a través d'una operació immobiliària (ja fallida) per la construcció d'un macroedifici d'oficines. El terreny municipal, cal recordar, ha acabat a mans de la SAREB, cas que ja varem denunciar i n'hem exercit d'acusació particular contra Narcís Serra i els 40 lladres de Catalunya Caixa.

Ara la denúncia pública feta per la Crida per Lleida-CUP fa referència a l'entramat societari dissenyat per gestionar aquest equipament de manera opaca i poc transparent, on la gestió és privada i, en canvi, els fons i les subvencions infinites per tancar les fugues d'aigua i mantenir obert el sobredimensionat espai, són públics. En aquest sentit, el passat 18 de gener varem fer públiques les conclusions de l'informe encarregat al despatx d'advocats Ronda, col·lectiu emèrit en la defensa dels drets laborals i de la ciutadania envers l'Administració, que apunta a fins a 10 possibles irregularitats detectades (sí, 10!) pel que fa a la gestió de la Llotja, informe que ja hem facilitat a la intervenció municipal perquè l'estudiï i emprengui mesures.

La presentació d'aquest document i la pertinent denúncia pública varen dur a un equip de govern de la Paeria atacat pels nervis i la improvisació, a la convocatòria d'una reunió extraordinària del Consell d'Administració del CNC el passat 1 de febrer on, oh sorpresa! se'ns anunciava que la concessionària reconeixia allò que mai s'havia atrevit a verbalitzar: que la Llotja és inviable

econòmicament i anunciava la seva renúncia a seguir gestionar-la, tot i esfumant-se. És un avenç, cal reconèixer, que l'empresa i la Paeria reconeixin d'una vegada aquesta inviabilitat econòmica.

En l'esmentada reunió, el Sr. Peris, malgrat conèixer amb força anterioritat la intenció de Llotja de Lleida, SA (la concessionària) de no seguir explotant el servei externalitzat, i amagant la informació al conjunt dels consellers del CNC, es va presentar a la mateixa amb la voluntat que els consellers ratifiquéssim aquesta renúncia, sense presentar ni un sol document, amb un simple informe oral (que algú ja s'encarregaria de redactar amb posterioritat a la seva aprovació, quin fetge!) i sense explicar en cap moment què

suposava a nivell legal acceptar l'extinció contractual ni les repercussions econòmiques per a les migrades arques municipals. I encara menys, respecte les irregularitats detectades en la gestió, avui encara a mans de Llotja de Lleida, SA. Tot plegat un despropòsit majúscul que ha suscitat la petició de convocatòria d'una nova sessió extraordinària del Consell d'Administració del CNC pel conjunt dels grups de l'oposició (els que no formen part del tripartit municipal PSC-PP-C's, vaige) amb l'exigència de l'aportació de la documentació per escrit als consellers en temps i forma, tal i com estableixen els seus estatuts i no per cap pretès gest de magnanimitat del President del CNC, on hi consti tota la informació sol·licitada.

Ara bé, el sùmmum de tot plegat és que el Sr. Peris, al més pur estil Dr. Jekyll i Mr. Hyde, vulgui vendre la fugida de Llotja de Lleida, SA com una suposada municipalització d'un servei públic portes enfora i, en canvi, a dins i en la intimitat dels Consells d'Administració del CNC i les converses de passadís, reconegui per boca seva que estan esperant l'arribada d'?'un mirlo blanco?' (sic), entengui el lector per *mirlo* una nova empresa privada compradora que vulgui assumir la gestió de l'espai substituint a l'actual concessionària i que ahora es mengi el marró.

Queda palès, doncs, que el suposat canvi de gestió privada a pública (provisionalment diuen) que se'ns vol vendre no és un canvi de model ni de rumb, sinó una cortina de fum per guanyar temps, tapar el forat de les irregularitats detectades i xutar la pilota endavant, que qui dia passa any empeny.